

מזהר א"ש דערציזילט

טרעפל נאך טרעפל

עדכוד מעתניש האט די כוחות און די יונגלייקין זיינדר שטארוק מליח צו זיין אויף וועלט. עדכוד אורה זיין וועג קען אקזומען צו דידי לענטש און בעסטע זאכן. די סיבת פאראואס און יונטש איז נישט מליח, איז נאר וויל ער געבט אויף ווען עס גיט איס ארכיגער שעועירקיין. וועווע ער שפֿירט איז ער גיט איס נישט איזו וו ער האט בעפְלאַזָן, וועט ער אינגןאנצן אייפְגעבען, און זאיך נישט שטארוקן צו גיינו וויטער. ווען מען האט ארכיגר דעם שלל און מען וויסט איז דער לעבען גיט איזייגיג איזו, ער זענען שטענדיג זא שעועירקיין אונן שטריכלונגנען אויפְץ וועג, מען דארף זיך נאר שטארוקן ער איבערצוקמען, דאן וואלט ער זאש מענטש קיינמאַל נישט אייפְגעבען, און זאש וואלט אים גבערננטס צו די גרעסטע האצלהה.
עלב אבינו האט געען און חלום א' סלט' - א' ליליער, וואס שטייט אורה דער ער דאן גיט ארכיגר ביזין הימל. דאס איז נישט נאר געוען ער חלום פון יעלב, נאר דאס איז אויך אונגעער וועג-נוויער.
אלאַלעס וואס ער האט פאַסִירט מיט די פְּליינָג אברות, איז אַפְּמָן פאר אונן, און לערנט אונן זעם אויז קיר זאלן איך קענען מליח זיין, אויז דער היליגער רב' ר' אלימלך מליגנסק ז"ע שאאנט איז זיין תפלה: "וממדגה למידנה פעלנו, שפְּכה לבוא למלעת אַבְתִּינוֹן הקדושים, אַברְהָם צחָק זיינָק" - ער בעט דעם אַיבְעָרטָן איז ער גיינ העכער און העכער, ביז'ן זוקה זיין צו <<<<<

א גוט וווארט וואזיל איז אידייך אונ
אייר העלפט איז עייר מאמעת תחתי, דאס איז זאך די
ערערסטע מצהה. די הייליגע טקמים זאגן אונ
ערערסטע מאמען פון מכביד זיין טאטע
וואזיליגע איז מכוורת שביבנומורה, עס איז פון די
הארבענטשטער מכוורת, זאך זאנו אונז חקמינו זיך רוזס
בריך קידושין (ב): "בגבור שאנד מכביד את אבינו
את אמן, אמר הקדוש ברוך הוא, מעלה אני
עליכם דרכני ביהים ובבדוגני", דער
איינאי בערנשטייך זאגט, אויב זעט איר מכביד די
לעליטערן איז איז איז ווי איר זעט מיד מכביד.
ערערסטע פון ביבנד אב נאם, וויפיל קידער זענען זעט פון די
אריגגעטוון מיט ברענדס, מען לאיט איבער זעט ארויס פון
שסטוב מיט תבריריעס, מען לאיט איבער זעט ארויס פון
טומיט די שטוב ארבענט. די איזוקעמויטשטער מאמען
ווארט אלעסט טוון פאר אוו די קידער אוו די קידער
ויאס נישט געלערט זואס איז דאס דאס ("מאמען"
וואס איז דאס "לעבער", מען איז מניזל אין די
מאמען, שפעטלער ווען קען ווועט אלעינס אמאמען
אוון קען קווים אטערמען - דעםאלט כאופט מען
ויאיך, מען האט ברץיה. וואזיל איז אידייך אונ
העלפט און שטוב.

א ווארט אויפֿ די פַּרְשָׁה

ועיני לאלהרכות ורחל קיתה יפת תאָר ויפת מראָה, די היליגע תורה דעאַצְיָאליט אונָן אוֹ די אַוִינָן פּון לאָה עֲנוּן עֲנוּן פֿאַרְוּנִיט אַונָן רְחֵל קָאָט עֲנַבְתָּאָט אַשְׁיַׁינָּע גַּעַשְׁטָאָלָט אַונָן אַשְׁיַׁינָּע אַוִיסְעָן. ערָן חַיְּלִיגָּר רְבִּי נָאָגָט אַוִיר דַּעַם פְּסֻוק לִילְקָדְמָן מַוְהָרְן מַלְךָ אַסְטְּרֵלָן, סְפִינְ בָּרְעָן לִיקְשָׁטְלָכָלָן, אַוְרָה סְפִים, רָאַשׁ חַוְשָׁן, סְלָה הָאָה, אַס אַזְחָלָן וַיְוִיטָס אַוִיר תָּזָהָרָה, די בחינה פָּון עַלְקָדָא דַּאַתְּבָלָא' עַזְנָן זָהָרָלָקָא אַזְחָלָן וַיְוִיטָס לַעֲנָטָה תָּזָהָרָה, וַיְוִין מָעַן לַעֲנָטָה אַפְּרָקָמְשָׁנָיוֹת, וַיְוִין עַזְנָן לַעֲנָטָה בְּלָאת בְּמָרָא, אַיזָּה דַּאָס יְפַתְּאָר וַיְפַתְּמָרָהָה, אַלְעָזָעָן זָהָס שִׂיְּקָדִישׁ פָּון לַעֲנָטָה אַונָן מָעַן חַאָט הַחָאָה פָּונָעָם לַעֲנָטָה, פָּעָן כְּרוּידִית זָהָה, בְּרוּךְ הַשָּׁם אַיךְ קָאָב גַּעַלְעָרָטָה תָּזָהָרָה, וַיְדַעַר לָאָה' - וַיְוִיטָס אַוִיר תָּפָלָה', די בחינה פָּון עַלְמָא דַּאַתְּבָלָא', וּזָס זִי אַיזָּה שְׂשָׁט גַּעַוּוֹן שְׂיַׁין אַיזָּה מַעֲנָטָשָׁן אַזְחָלָן, וַיְיַלְלָה דִּי חַשְׁבוֹת פָּון תְּפָלָה אַיזָּה פְּאַחֲזָוָן פָּון אַמְּגָנֶשֶׁן, וַיְוִין אַמְּגָנֶשֶׁן רַעַט זָס אַיְבָּעָרְשָׁן שְׁפָרֶט צָר נִישְׁטָן וּוּ עַר הַט דָּא אַפְּעָס גַּעַטָּן, עַר שְׁפָרֶט נִישְׁטָן וּדְאָס אַיזָּה עַבְדָּה אַרְצָן אַיְבָּעָרְשָׁן, עַר טְרָאָכָט: "וּזָס הַאָב אַיךְ דָּעַן גַּעַטָּן? אַיךְ הַאָב נָאָר עַבְנָאָגָט אַפְּאָר וּוּעַלְעָרָעָם אַיְבָּעָרְשָׁן", דָּעַר אַמְּתָה אַיזָּה אַעֲגָר אַזְחָלָה אַיזָּה דִּי גַּעַכְטָעָה זָהָה, די פְּשָׁוּט פָּאָר גַּעַרְעָטָר וּוָאָס אַיךְ רַעַט אַרְזָוִיס פָּון וַיְיַזְעַל צָים אַיְבָּעָרְשָׁן, אַיזָּה דִּי גַּעַעַטָּה אַונָן הַעֲכָבָטָה זָהָה וְאָס עַר גַּעַן נָאָר טָן, אַונָן דָּאָס וּוּעַט אַים בְּרַעְנָגָעָן צָו אַלְעָס גַּוְטָס בְּרִיחָנִית וּבְגַשְׁמִית, אַוְרָה דִּי וּוּלְעָט אַונָן אַוִיר עַיְנָע וּוּלְעָט.

רְבִי נָתַן דָּרְצָנִילֶט (שוחות קוֹרֵין, סמ"ח) אֲזֶה דָּרָר רְבִי הָאָטְזָן זְעִיר אַסָּאָךְ גְּעֻנְעַרְטַּפְּן דִּי גְּרוּזִיסְקִיטִי וּוּכְטִיקִיטִי אֲזֶה יְעַנְעַר אִיד שְׁמַעְעַסְן אָהָן רַעַנְן מִיטְזָן אַיְכְּבָעַרְשָׁטַּן אָוֹרְקָן זַיְן אַיְגָעַעְשָׁפְּנָאָךְ, זַיְךְ אַוְיְשָׁמְעוּסְן מִיטְזָן אַיְכְּבָעַרְשָׁטַּן אָלְעָס וּוָאָס לְגִיטָּים אִים אַוְיְשָׁן הָאָרֶץ, אָלְעָס וּוָאָס בָּאַעֲרַט אִים, אָלְעָס וּוָאָס שְׁטָעַרְטָא אִים, וּוָי שְׁטָאָרְקָן מַעַן וּוָי עַרְלָאָךְ אָהָן וּוָאַיְלָאָן נִישְׁתָּאָלְץ גִּיטִּי עַס אַזְוִינְגִּיבָּךְ, אַיְן עַטְעַן דָּעַס אַיְכְּבָעַרְשָׁטַּן מִיטְזָן אַלְעָס סָאָרְט טָעַנְוֹת אָהָן בְּקָשָׁוֹת אָז מַעַן זַיְאל שְׂוִין זַוְּהָאָן עַרְלָאָנְדָר אִיד אָהָן מַצְלִיחָן זַיְן אַיְן אָלְעָס וּוָס מַעַן דָּאָרָךְ. אֲזֶה דָּרָר רְבִי הָאָטְזָן צְעַנְעַאָגָט אֲז וּוָעָרָס וּוָעַט אַרְאַפְּנַעַמְעַן עַדְן טָאג אַשְׁטָק צִיטִי צוּ רַעַנְן צָוָם אַיְכְּבָעַרְשָׁטַּן אָוֹרְקָן אַיְדִישָׁ, וּוָעַט זַיְכָעָר וּוָעַן צָוָם סַוְּךְ אֲז אַרְלָיְכָעָר אִיד, אֲפִילָו אַיְן אַנְהָוִיב וּוָעַט זַיְךְ אַיְם דָּאָכְטָן אֲז גָּאַרְנִישָׁטָר וּרְקָט זַיְךְ, אָלְעָס בְּלִיְבַּט בִּים אַלְטָן, אַוְיָב וּוָעַט מַעַן זַיְךְ אֲכָפָר שְׁטָאָרְקָן אָהָן נִישְׁתָּאָלְץ קִוְּקָן אָוֹרְקָן דָּעַם, נָאָר וּוָיְטָר דָּעַן אַסָּאָךְ צָוָם אַיְכְּבָעַרְשָׁטַּן, וּוָעַט עַר זַיְכָעָר צָוָם סַוְּךְ גְּעַהְאָלְפָן וּוָעָר.

אויך די שיכחה באשטייט דיבאנצע ברוטלבער חסידות; דער רביה האט זייןער אסאך גערעדט ערפון, דער רביה האט גענואאלט מיר זאלן רעדן צום איינבערטן, פען זאל בעטן זעם איינבערטן און נישט אפלאן דעם איינבערטן. די עצה פון רביה איז קאך איזא גראינגע זאך, מען דארך דאך גאנרט שטטן דערצו, וואדו דו ביסט עפן אויך דינין מאיל, רעד צום איינבערטן, זאג: "רבונו של עולם איך וויל זיין און ערליךער איד", "רבונו של עולם איך וויל דאוןגעען", "רבונו של עולם איך וויל ערען", "רבונו של עולם איך וויל זיין פריליך", "רבונו של עולם איך וויל זיין אונגעעהיתן", יעדער אינגענד בעט זיין זאכן אויך וויאס ער דארך חיזוק, אין זיין זאכן וויאס ער שפירט ווי עס גיטי אים נשת.

או דער מענטש נאגט פארץ איבערשטן: "רבונו של עולם העלם מיך, איך וויל זיין גוט", וועט
נאמ אים איזס שלען פון די לאנטער וואו ער אין אריינגעפאלאן. דער יציר הרע בעננט אבער אונין
בלבוליט איעט מענטש ער זאל טראקטן, איך פאיין דאס זאך נישט אמתידיך, וויליך איך דאס
אייבער ידען טאג און איך טו וווײטען וואז איך טו", טאר מען זיך נישט לאזן צעבענעם פון די אלע
מ fleshבות, זאג פארץ איבערשטן: "רבונו של עולם איך זאג טאקע יעדען טאג אויך וויל זיין גוט,
אבער איך וויל באמת זיין גוט, קײַיגער גלייקט מיר נישט אויך וויל זיין גוט, און איך איליננס גלייב
שווין אויך נישט אויך וויל זיין גוט, אבער באשעפער איך וויל באמת זיין גוט, וואס אזל איך טנן איז
איך קען זיך נישט קהיי עצה בעטן פיטי פיטי איזר הרע, איך האב נאר איני עצה, די עצה פון רביען, ערעדן
זו דיר אוין זיך נישט בעטן פיטי דיר אויך זאלסט מיר מקרוב זיין".

לאמְרָה בַּעֲמָקָעָן אֵין מִנּוֹת אֵין טָאג צָו רָעָן צָו אַיְבָּעָרֶשֶׁן; נָעַם אַיְגָּעָר אַרְן שְׁטָעָל עַס אַן אוּזָן
זַעֲכָצִיגָּס פְּעַקְוִינְדָּעָס, לָאו אַפְּ דִּינְעָחָרְבִּים, ?אָז אַפְּ דִּיןְ טַעַלְעָפָן, מַעֲנַשְׁטָן הַאֲפָן גַּעַבְעָה נִישְׁטָקִין
אֵין מִנוֹת קְנוֹחָה, דִּי גְּאַנְצָעָ וּוֹלְטָל לִיגְט אִים אַיְן טָאָש, אַיְן זַיְן טַעַלְעָפָן, יַעַדְעָ גַּעַבְעָ אַיְזָע
פָּאנְגָּעָקָעָמִיט זַיְן טַעַלְעָפָן, עָרְקָעָן זַדְיִשְׁטָקִיבָּשׂ זַיְן. לִיגְגָּלְעָס אַיְן רִיְיִיט, לָעַשְׁ אַוְסָּרְיִין
טַעַלְעָפָן פָּאָר אַפְּאָר סְעַקְוִינְעָס אַוְן זַאָג: "רְפָנוֹ שֶׁל עַולְםָן וּוֹאָס טַו אַיךְ זָאָ", "רְפָנוֹ שֶׁל עַולְםָן אַיךְ
וּוְיל דָּאוּנְעָנָן", "רְפָנוֹ שֶׁל עַולְםָן וּוְיל לְעַרְעָן", "רְפָנוֹ שֶׁל עַולְםָן אַיךְ וּוְיל זַיְינְ אַפְּגָנְחִיטִין".
וּוְעַר עַס וּוּעַט טָוּן דִּי הַנְּהָגָה - זָאנְגָּט דָּעָר רְכִבִּי צָו - אָז עָר וּוּעַט אַרְוּסְגִּינְ פָּן אַלְעָ זַיְינְ
הַרְאַלְעִיטָּיָה, אַטְיָה וּבְנָיָה מַאֲלִיחָה גַּיְיָי.

לזינט זיך צוף גיין אויף וואק אציע?

בעזרת ה' יתפרק

יום ד' פרשת חי שרה, כ"ב מר-חשוון, שנה תשפ"ג לפרט קטען

לכבוד ... גרו איד

איך האב ערהאלטן דין קרייז.

ערשותנו וויל איך דיר בעטען דו זאלסט זיך זיינער שטארקן מיט דין הייליגע ארבעט פון זיין א מלמד פאר פtinyוקות של בית רבנן שלא טעמו טעם חטא, פארגנעס נישט או די וועלט שטיטיט אויף דיר. חכמינו זקרים לברכה זאגן (שפת קויט): "אין העולם מתקים אלא בשבל הכל פtinyוקות של בית רבנן, די וועלט שטיטיט נאר אויף דיר תוויה פון קירנער, "אמר ליה רב פפא לאבבי, דידי וויזיך מאי", הקאט רב פפא געפרעגט אפיי, וואס איך מיט אונגעער תורה? די וועלט שטיטיט דען נאר אויף קינגדערס תורה? אמר להה, זאגן אפיי: "אין דומה הכל שעש בושא להבל שאן בוז חטא", עס אידי נישט קיין פאנגליך תורה פון קירנער נואס וויסן נאכנייט פון עבירות, וואס זענען נאך זיינער ריין.

איך בטעט דיר זיינער, פארגנעס נישט דין הייליגע ארבעט וואס דו פארמאגסט, דו בייסט עוסק אין די עכטצע זאך אין דער וועלט. גדי אין חדר מיט א שמחה, גדי אין חדר מיט א טענץ; טאנץ זיך אונטער אויף דיר גרויסע זכהות וואס דר הדאסט.

יעצט בונגע וכורו; עס זענדנט זיך ווי שטארק דין וויב וויל עס, אובי זי וויל זיינער שטארק גיין וואקאציע - איז קרא צו גיין, איז גיין מינט מיט די גאנצע געשמאק, אן זאגן קיין איין וווארט, אן קערעבן; וויל איז דו נועסט גיין מיט איר וואקאציע אן א גאנצע צייט וועסטו זינען די ניגון: "וואס פעלט עס אויס?" - איז שיין ענדערש צו בליבין אין שטוב.

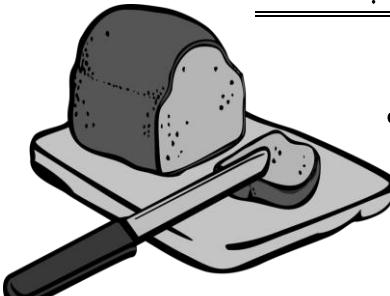
א איז געומען פעגן דעם רבניין אויב ער זאל פארט צו עפעס א פלאין, האט אים דער רבבי געאגט שחיה פרן, ספ"ה: "ב"שוראה אדים נסעה לפניז", וווען עס מאקט זיך א נסעה, "איין לו להחעקש למגע מזה, לישב בביתו דוקא", זאל מען זיך נישט עקשנען צד בליבין וווקא אין שטוב, כי בכל מקום שאדם נועס לשם הווא מתקן שם איזה דבר", וויל וואו מען גיטט און וואו מען פארט - איז דער מאנטש מתקן גרויסע זאכן, אפלו איש פשות לגמרי", אפלוד איז פשוי עמעטן: אנסיי שלומינו פלעגן אלין נעמן רעם דיבדור פון רבניין. וווען זי האנן געהאט א שאלה, יא פאן אדרער נישט פלענט מען געומען די ווארט פון רבניין: "איון עס מאקט זיך א נסעה פארט מען".

א ברסלבייר חסיד, וואו דו זאלסט אים ליגן, וואו ער זאל נאר זיין - איז ער מסונר און האט וואס צו טון; און שטוב, ביי וואקאציע, וווען מען פארט צו א שמחה - האט ער זיין חוקש, זיין משניות, זיין גמרא און דינט דעם אייכערשטען זארט וואו ער איז. איז זיך ווי עס שטיטיט בי שמואל הנביא (שמואל א' ז'': כי שם ביתו, זאגן דין הייליגע חכמים (רכבת י'': כי כל מקום שהליך שם, ביתו עטמי'), וואו ער איז געגאנען - האט ער געהאט מיט זיך זיין שענש שיעירים, זיין עבדות השם; וויל וווען מען לרערט איפין דרכ' הלימוד (פקבר קשיוחה פרן, ספ"ה) - וואו מען איז - קען מען לרערט איפין איז וווען מען האט א חבורטא, מען קאט א מסגרת וכו' און מען פארט אוזעך - איז נישט שם ביתו.

לא זיך פון פונעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן האלחה איז אלע עניינים. עצחו אומיה חי ששה תשפ"ג

שְׁאָלוֹת וַתְּשׁׁוֹבֹות בְּרִסְלֵב

**רֹאשׁ טוֹט מְעַן וּרְעַן
מְעַן הָאָת נִישֶׁט קִין
בְּרוֹיִת צָוֵם טִישׁ?**

שאלות:

לכבוד דודו ראש ישיבה שליטא, געכטן האב אידק מיטיגעמאקט געפערליךע שרעקליכע בושות, איך האב נאך איז גענין לעבן נישט געהאט איזעלכע ביזנות, מײַן וויבּ קאָט מיר געבעטן צו קוינֶן ברויט, און איז האב פשוט נישט געהאט קײַן געלאַט צו קוינֶן אַפעְּלַט בָּרוּיט. ברוך ה' אוּס איז בעזען אנדערע עסן אינדעראַהים, געבלַפּן פֿון ווֹס מִיהָאָט אַינְגַּעֲקָופּט פָּאַרְגַּעְגַּן וְאַחֲרֵי, אַבְּכָר אַיך האב נישט געהאט קײַן געלאַט צו קוינֶן אַפעְּלַט ברויט. אַחֲרֵי צוֹרִיק האב אַיך שׂוֹן נישט געבעטן אוֹיסְסָהָלְטַן דִּי בושות, קאָבּ אַיך געבעטן פָּאַר מײַן וויבּ אַקְרָדִיט קאָרד אָונִ אַיר גענָאָט אָז זִי קעַן עַס נוֹצֵן ווּיפַּלְיַה זַיְוּל, אַיך האב געטנָאָט אָז דִּי בָּאנְקָן ווּמִתְּמִיר שׂוֹן נאָכְעַבָּן, אַבְּכָר פָּאַקְטִישַׁ אַיך נישט אַזְוִי גַּעֲנוֹן, דִּי בָּאנְקָן קאָט פָּאַרְמָאָט דָּעַם קָאָרטָל, אַיך האב געבעטן דִּי קָרְדָּעִיט קאָרד קאמפָאנִי זַיְוַן זַאֲלֵן צוֹאוֹאוֹאָרטָן אַפָּאָר טַיְגָן, אַבְּכָר דָּעַר טָאגּ דָּעַעַנְעַטְנָאָרְטַן זַיְד שׂוֹן, אָונִ אַיך האב נישט פֿון ווֹס עַס צוּ בְּאַצְלָן. אַיך הָאָף צוּ אַיְבְּגָעָרְשָׁן אָז עַר ווּעַט מִיר גַּעֲלַפּן, ווּיל בְּדָרְךְ הַטְּבָעַ זַיְאָךְ נִישְׁט קְיַיְינַן ווּגַּז אַוְוִיס פֿון דָּעַם פָּלָאנְטָרָעַ.

ליישר פָּחָ

גְּשׁוֹבָה :

יום ב' פרשת חי שרה, כ' מר-ח'ן, שנת תשפ"ג לפרט קטן

כבוד נרוי יאיר

איך קאנע ערחהאלטן דיזן ברויט. איך קאנע דיר זאנן וואס מוהרא"ש האט אונז געזנט, מוהרא"ש האט אונז געזנט, או מיר וועלן עופק זיין אין פארשפערטען דעם הייליגן רבייס ספרים, קונטרסים אונז גליזנות – וועלן מיר האבן שטענדייג געלט אין פאש, עס וועט נישט פאשיין איזא זאך איז דרי וויב זאנט: "ג'י קויפ ברויט" – און מען האט נישט די פאר גאלער/שקלים צו קויפן ברויט.

ג'ין הפקה איז נישט קיין פארשעמעט זאך; אַ פֿאָרְשַׁעְמֶטֶע זַאַךְ אַיז אָז מַעַן גוֹצֵט ערעדית קארדס און מַעַן באָצָאלַט נִישְׁט, בֵּין מַעַן פֿאָרְלִיט דַּי בְּאֶגְלִיבְטְּקִיטִיט בֵּין אלַעֲמָעַן, אַפְּנָאָר גַּיְין מַזְכָּה זַיְין אַידְקָשָׁע קִינְקָעָר מַיט אַמְוֹנה אַונְן בְּתַחַזּוֹן - אַז דַּי שְׁעַנְגֶּטֶע אַז.

עלתו איז וואש
אייך אויס ניגש וואס דר טויסט דזרכין טאג, צי דר ארבגעט צי דו לערנטס איז
נולל, עס איז ניגש טשנה; סי וואס מען טויס קען מען נאכדרען גיזן איידעלערהייט בי
שי שטיבער אויסטיטין ליעבן פאר מענטשן און בעטן אַזְקָה, דעמאלאט האט מען אלין

נץ נישט קיין קְרַעֵדִיט קָאָרְדָּ אֹוֵיב דוּ וּוַיִּסְטְּ נִישְׁטָ וְיֵאוֹזְיֵוֹ דוּ גְּגִיסְטָ עַס בָּאָצָּאלָן.
בָּס אֲיַיְרְגָּעָר צַו נַוְזָּן קְרַעֵדִיט קָאָרְדָּ אֹוֵן נִישְׁטָ בָּאָצָּאלָן - וְיֵאוֹזְיֵוֹ קָאָבָן בָּרוּוִיטָ צַו,
עַמְעָן אָן מַוְילָ; עַנְדְּרָעָשׂ גַּיְ צָאָמְנָעָמָעָן גַּעַלְטָ בַּיְ אִידְיָעָשׂ קְיִינְדָּעָר. חַכְמָינוֹ זְרוּבָם
לְבָרְכָה זָאָגָן (שְׁלִיטָסָא) אִידְיָעָשׂ קְיִינְדָּעָר זַעַגְעָן נְתַבְּעָים וּנוֹתְנָים, וּוֹעֵן מַעַן בֶּעַטְזָ זַיִי - גַּעַבָּן
יְיִי; אִידְיָעָשׂ קְיִינְדָּעָר זַעַגְעָן אַחֲילָגָ פָּאָלָק, זַיִי גַּעַבָּן צְדָקָה; מַעַן דָּאָרָף נָאָר אַרְוִים גַּיִן
נִאָמְנָעָמָעָן.

דארפנסט נישט דערצ'ילן דריינ וויב איז דו האסט נישט קיין אין פרוטה אין טאש, וווערט זיך דערשעגן, זי ווועט אויניפאלן אין איטערנש, זאג איר איך ברענג שווין', איזק גי שיין אינקויפן', און בי דערוויל גי אביסל בי' די הײזער אנדער איז שול, אונזון דו גייסט אאנגעמען - זאלטנו זיך מותבזיד זיין און בעטן זעם איבערשען ער זאל. דהמנות האבן אויך דרי און דיר געבען שפער.

בדר אירענשטייך זאל דעלפֿן זאלסְט האבן האלחה אין אלע עניגים.
וישער איזער אונדער זאלסְט האבן האלחה אין אלע עניגים

דער רבִי זאגט אונגעראָפַן "אָם הַבְּנִים". אין קְבָלָה וְעוֹרֶת אָס רְעֵדָן פְּינָעָם מֻעָטָש אַגְּנוּרָפַן אָזֶן וְאַמְּאָמָן. דָּאַס לְעַרְבָּס אָוָן אָזֶן וְאַיִלְלָה אַמְּאָמָן לְאַזְטָקְיִימָאָמָל נִישְׁתָּאַיבָּעָר אַיר קִינְד. וּוּפִיל אָס קִינְד זָאַל זֶיךָ נָאָר פָּאָרְשְׁמִירָן אָוָן זִיךְ צְוּלָּאָפַן, וּוּעַט דִּי מְאָמָעָן נְאָכָלָעָן אַיִּיבָּג זַיְן צַו יְזִין הַאנְטָן אָוְן אַרְוִיְּסָהָעָלָפַן, אִים אַפְּ�וֹאוָשָׁן, אַוְּפָחָזָבָן, אָן שִׁין אַנְטוֹן.

די זענברע איז אַס דערזן. וווען אַמענטש רעט שטענרג זום אויגבראָרטן. ווועט דאס מיניגוּן מיט אַס סִי וואו אַימען. אַפְּלוֹן זווען דער מאָנטש ווועט צוּקָרְשָׁמִין מיט די ערְגִּיסְטָעָן זאָקן, ווועט דאס רעדֶן צום אַזְעִיךְרָשְׁטָן שטִיגְגִּין מיט אַים, אָון אַים אַרְוִיסְלָעָפָן בּוֹסִי ווועלכָן פֿראָכְבָּלָם.

מען דארך אבער האבן אסאך געולד. מען קען נישט אונטן אל אונטן פון אונטן בי צום העכסטען טראעלל אויפֿן ליטער. מען קען נישט אונטן איין מינוט ארויסיגוין פון אלע שווערקייטין, פון אלע צרות אונט פראבלעמען. מען דארך גיין צוושטיילעך טראעלל נאך טראעלל. מען בעט אונט מען בעט דעם אונט בערשטען נאכאמאל אונט נאכאמאל אויר יעידע זאך, אונט איזוי וווערט מען צוביסליך עטהאלפֿן פער אונט פער. אויב וויל מען ארויפטאנצין עטלייכע טרייעפֿן אויר איביכאמאל, קען מען זיינער גויניג אראפאלאן אונז זיך זיינער שטארק צויקלאפֿן, אונז דאו קען מען פאלרילין די מוט אנטזוחויבין נאכאמאל מיט א פרישק'יט.

ב' תפלת דארך מען האבן אסאך סבלנותו און אריכת אפם.
דער פסוק זאנט (שציחו מה, ט) **ותהלהי אחיטם לד'**, זאנט אויף דעם
דער רב' ליקוטי מוהר"ה חלק א' סוף ב') **או תפלת ווערט אונגעראונט די נאן,**

די נא זו ווינט אויף "אריכת אפיקים", ממען דארך האב געדוד און אויסקוואטען אויף די ישועה, אבער סוף כל סוף ווועט די ישועה זיכער אנקומען. ואויל איזי דעם וואס דעראהאלט זיך שטענדיג. ער הערטט נישט אויף צו בעטן דעם איזיבערשטן, ווועט ער זיכער זען צום סוף די גראיסע ישועה, ער ווועט אנקומען צו וואס ער זארך אנקומען אויף די וועלט, אונן עס ווועט אים זיין גוט אויך אויף ייעען וועלט.

(שיהות מורה לפרש ויצא)

במוציא' שבת" שמוטסן צוישן מ"ה אהרן וועברמאן היי און מ"ה יענן פיש היי, ווי אונך שיינע מעשיות פון דז' דיקרים ואס יייר אידעריט בעפאלט ד ז' וואך דורך מ"ה מנשה איצקאויטש היי, שמוטסן איבער באזונן אין טורמען, און עינעד ואנד ניע היזדושים און אנטערויזס. די אפטיגילונג'ן ליעבדא ולמעשה" דורך מ"ה אהרן וועברמאן היי און מוסdot היל הקודש איבער ד גארער וועלטל, יעדע וואך מיט פרידיש געסט ואס אייר אינטערפאנט. די ליל ישיש ראנגרזס א"א בליך מיט די ברסלבע ברידער", צוויי די צוויי ברידער מ"ה ייאל און מ"ה ברהמ העריש וועברמאן שיזו, ואס שמוטסן איבער די ניעים פון ז' וואך, וועלטליך ניעים, אידישע ניעים, היל הקודש ניעים, און שטטעט ניעים, מיט פילע אונדאלאטס-רייכע אינטערויזס יעדע וואך, פון ואס די צוועהערער ערנען זיך מה". אוניך קען מען הערן "פאריזענעליכע מעשיות", ווי מעניטש דערליעז יייע אינגען איבערלעבענישן ווי אויז זיך יענן געהאלפן געווארן דורך תפליה, דורך בעטן דעם איבערשטן אויף די איגענע שפראן, ווי איז פערזענעליכע מעשיות פון הפה, און נאך פילע נאר אינטערענסעטן שמיטען אונ פאברערגען.

נומר 5 איז ד' קינדרער ווינקל', עס קומט גאר שיינע סורפריעזעס פאר די השובע קינדר, ואס אנטשפראעלט צו האלון די קינדרער געשפאנט מיט גאר שיינע מעשייז אונן פראגראטמען.

נומר 6 הערטטען "היכל נינה", ריכע זאמלונג פון ניגונים, שטייע אונן שנעלען, קורצע אונן לאנגען, ואס וועקן דאס האורי צום איבערשטן אונן לעבן אויף דעם מענטש מס אמונה אונן די עצות פון היילין רבין.

עם איז איסצ'הערן אויף נומער 9 און דערנאך 2, די אליע באקוועטליכקייטן מיט וואס מען קען זיך באונזון בעשיטן הערוּ דעם ליאַן, אויזו וויאָן דהבן זיך געטוישט פונעם אלטען סייסטען.

מיין איבערשטטען הילך האפן מיר או גאנץ בקרוב ווועט דער נײַער
סיטטעם זיין פולשטיינדי אויפגעשטעלט, אלע קנעפֿלעָך וועלן אָרבעטען ווי
עם דארף צו זיין, און אלע לאָקָאָלעָן ומערן וועלן שווין זיין אָרבעגענְפֿרִיטן. מיר
בעטן דיז הילך פָּן אָנְשִׁים שְׁלוּמִיתן אָן דֵּי חַשּׁוּבָּן זָהָרְעָר אָוֹ יַעֲדָר אָל צְוִילְגָּן
עַטְלִיכָּעָת פְּלִיטָות, בעטן דעם אַיְבָּעַשְׂטָן אוֹ מִיר זָאָלֶן מַצְחָה זַיִן, וְאָסָם דָּאָס
וועט זַיִן בְּלוּזָּי אַיְרָעָה הַצְלָחָה צָוּקְעַנְןָה הַאֲבָן פָּן דעם גַּעַשְׁמָאָקָן
איַיְפָּעַרְשָׁטָן טַעַלְפָּאָן לִינְיָעָן.
שְׁבָמוֹ וְהַיְשָׁבָכָה!

